

MALAWI thuiszorg in Malawi

Welkom in Senga Bay!

Senga Bay is een soort grote baai (uitloper) aan het meer van Malawi met heuvels die uitlopen op prachtige langgerekte stranden. Op het strand vind je de vrouwen en kinderen met de was/ potten en pannen. Mannen en jongens luieren overdag op het strand uitrustend van de visvangst in de nacht.

De meeste inwoners zijn 'Yao' een stam met veel Arabische invloeden afstammend uit de tijd van de slavenhandel. De mannelijke Yao leert al op jonge leeftijd vissen. Een niet ongevaarlijke baan op het soms onrustige water van het meer. Meisjes leren het huishouden en koken voor zowel jongens als meisjes is onderwijs van ondergeschikt belang.

Malawi staat bekend als het 'warme hart van Afrika' behalve de warme zon is de gemiddelde Malawiaan goedlachs en blij met elke (witte) gast. Een engels sprekend en vreedzaam volkje waar elke vrijwilliger/hulpverlener of toerist zich meteen welkom voelt. Helaas ook het armste land van Afrika, waarvan Senga Bay dan een nog weer een minder fortuinlijk deel is. De meeste mensen wonen in hutten van klei en gras, vullen hun maag van zelf verbouwd mais en usipa (kleine visjes uit het meer). Minstens 13% van de inwoners leidt aan HIV/Aids en sinds de uitbraak van aids is een groot gedeelte van de generatie die nu op middelbare leeftijd zou zijn al overleden. Opa's en oma's zorgen voor de grote kinderschare die door hen zijn achtergelaten.

Thuiszorg in Senga Bay

Aan de enige teerweg in dit gebied, met als eindbestemming het strand, staat de Baptisten Kliniek. Ooit opgericht door witte missionarissen die inmiddels al zo'n 10 jaar geleden de touwtjes uit handen hebben gegeven aan de Malawiaanse zorgverleners. In de kliniek worden mensen behandeld voor malaria, diarree, luchtweginfecties en brandwonden. Er is een poli voor zwangeren met een

bevalkamer en voor de kinderen onder de 5 jaar is er een soort consultatiebureau waar ondervoede kinderen aanvullende voeding krijgen. Ook is er een HIV poli waar mensen worden getest en hun medicatie op kunnen halen. Ik (Thea) kreeg de mogelijkheid aangeboden om hier voor een jaar mijn handen uit de mouwen te steken en een thuiszorgprogramma op te zetten. Samen met verpleegkundigen uit het al bestaande team op de kliniek bezochten we chronisch zieken en gehandicapten in hun hutjes. De eerste keer liep spontaan het water me uit de ogen. Oude vrouwen met een hersenbloeding vergroeid, vervuild, vermagert en volledige aan hun lot overgelaten. Een oude man met een pussende stomp na een amputatie, zeer vermagerde aids patiënten die soms al dagen niets te eten hadden gehad dementerenden die hun familie tot razernij dreven.

Dat was even slikken.

Eerst met giften van vrienden en later met behulp van een dokter uit Duitsland die een maandelijks bedrag wilde doneren startten we het uitgeven van medicatie, voedsel, zeep, dekens enzovoort. Hierbij betrokken we dorpschouwen, familieleden, gezondheidswerkers en vrijwilligers rondom de patiënten.

Een hele bewustwording kwam op gang. Ze leerden meer zorg te dragen voor de hulpbehoevenden, rapporteerden ons als hun conditie veranderden, en ook startten we een legkippenbedrijf waarvan de opbrengst voor de thuiszorg patiënten bestemd werd. Een van mijn collega's kon mede dankzij Stichting Maja een training in het organiseren van (palliatieve) thuiszorg volgen en werd mijn vervangende coördinator.

Inmiddels krijgen zo'n 60 patiënten minstens maandelijks een bezoekje van 1 van de verpleegkundigen uit de kliniek. Voor velen van hen betekend dat minder pijn, lagere bloeddruk, antipsychotica, energieverrijkte voeding en daarmee een betere weerstand. Het is verbazingwekkend en zo dankbaar om te zien hoe mensen daarvan konden opkikkeren en weer op de been kwamen!

Momenteel ben ik terug in Nederland. De huidige coördinator krijgt versterking van haar collega die dit najaar voor dezelfde training naar Uganda zal vertrekken. De

verstrekke medicatie voor het thuiszorgprogramma wordt vergoed door een zendingsorganisatie in Duitsland (EBM).

In samenwerking met Buurtzorg

Terug in Nederland droom ik nog even door....Stel je voor dat Buurtzorgverpleegkundigen ook even om een hoekje in Malawi konden kijken. Mijn collega Memory (die nu de leiding heeft) een hart onder de riem steken en haar misschien nog weer nieuwe kansen bieden om zichzelf te ontwikkelen in dit werk. Een van de dingen die ik geleerd heb in Malawi is innoveren, de community laten participeren en vooral luisteren naar de oplossingen die men zelf voor ogen heeft en hen daarin te ondersteunen.

En.. stel je voor als er nog meer soortgelijke projecten in Afrika van de grond kwamen...

Ik zie het wel voor me...en de mensen rondom en van Stichting Maja gelukkig ook!

En jij?

Zie je jezelf al op een matje zitten bloeddruk meten, pillen tellen of met de familie meedenken rondom de zorg van de patiënt? Of wil je gewoon meer weten en meedenken over de thuiszorg in Afrika? In ieder geval kan je je maandelijks 1 euro doneren; met één muisklik op het web is het geregeld en draag je een steentje bij.

